

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

Modlete se růženec, aby skončila válka. (Panna Maria ve Fatimě)

(kostel Santa Maria sopra Minerva v Římě, foto o. Pavel)

Z OBSAHU

Nová kniha o sv. Terezii **3**

Podzimní kvas a zrání
s knihou **4**

Pastorační vize **4–5**

Madžugorje získalo
papežův souhlas **5**

Arcidiecézní pouť
do Říma **5**

Svědectví o duchovním
povolání **6**

Slovo života na říjen **6–7**

ZŠ Salvátor **7–10**

Charita VM **11–12**

Kořeny naší rodiny **12–14**

Farní kavárna – poděko-
vání **14**

Fotografie z biřmování **15**

Arcidiecézní svatováclavská pouť do Říma ve dnech 24.–29. září 2024

(foto P. Miroslav Labač)

Pohled z kopule baziliky sv. Petra (foto o. Pavel)

Metamorfóza

Tento proces známe z přírody. Horniny se změnou tlaku a teploty mohou změnit v jinou horninu. Jiný příklad je z biologie. Např. z housenky se stane motýl. Proč to píšu? Často teď slyšíme o proměně farnosti v souvislosti s knihou Jamese Mallona Proměna farnosti. Proměna a metamorfóza je totéž. Pokusme se takto pohlédnout na farnost a církev.

Pod tlakem

Jako farnost i křesťané se dostáváme pod tlak nejrůznějších okolností. Jsme pod tlakem těch, kteří považují církev za zbytečnou instituci, která své poslání naplnila v minulosti. Těmto lidem chceme dokázat, že tomu tak není a že jsme ještě k něčemu potřební. Jsme také pod tlakem těch, kteří se stále ohlížejí do minulosti a proklínají změny, kterými církev prošla, jako přizpůsobování se světu a příčinu toho, že církev už nemá takové postavení jako dříve. Jako řešení nabízejí tyto lidé zastavit všechny změny a pokud možno navrátit to, co bylo. Řešením není bojovat s těmito tlaky. Je třeba dovolit, aby způsobily proměnu podle evangelia. Evangelium není ani liberální, ani konzervativní. Evangelium je cesta svobody a milosrdenství v jakékoliv situaci dnešního světa.

Zázrak

Přemýšlejme ještě o proměně housenky v motýla. Tato proměna se nám může jevit jako zázrak. Opravdu nemohu uvěřit, že projekt vajíčko, housenka, kukla a motýl mohl vzniknout nějakým náhodným vývojem, i kdyby to trvalo miliardy a miliardy let. Zároveň je tento proces jakýmsi podobenstvím vzkříšeného Krista. Ten, který o sobě řekl: „Jsem červ a ne člověk,“ byl zavínut do plátna, pohřben a třetího dne vstal z mrtvých. Tato proměna se uskutečnila mocí Ducha svatého. Pokud očekáváme proměnu farnosti, musíme vědět, že je to milost a zázrak od Otce mocí Ducha svatého. Mějme tedy v srdci živou naději, že Pán má dost moci, aby tuto proměnu uskutečnil. A nezapomeňme na tu, která velikonoční proměnu Krista provázela svou nadějí – na Ježíšovu Matku Pannu Marii. Prosme, ať nás učí tomuto postoji naděje. Pak se budou dít velké věci.

o. Pavel

Řím v době digitální

Opět jsem byl v Římě a mohu říci, že se mi tam líbí stále více. Řím je prostě top. Tolik úžasných památek. Tolik hrobů svatých! Tolik důležitých míst pro současnost církve. Tentokrát jsem se mimo jiné zaměřil na modlitbu na místech, kde působili a jsou pohřbeni někteří svatí. Využil jsem k tomu mobil a internet. Jak je dnes snadné si přečíst krátký životopis světce právě u jeho hrobu! To jsem udělal u hrobu sv. Kateřiny Sienské, sv. Filipa Neri, sv. Ignáce Loyoly, sv. Františka Xaverského, sv. Františka Borgiáše, sv. Aloise Gonzágy, sv. Jana Berchmanse a dalších. Když spojíte tuto četbu s modlitbou, dá se mluvit o opravdovém setkání se svatými přáteli. Při čtení těchto životopisů jsem narazil na další jména, a tak jsem ještě večer před spaním četl další a další úchvatné příběhy. Jak je úžasné společenství svatých. Stále navíc platí, že pouť je nejlepší studijní pobyt. Kolik toho člověk uslyší, kolik se toho dozví! Proto preferuji pouť s průvodcem. Ten náš byl opravdu skvělý.

Ještě připojuji jedno pozvání. V Římě se na vás velice těší. Mnoho památek a významných míst je zahalených s tím, že se opravují a připravují na jubilejní rok 2025. Bude to opravdu krása. Neváhejte a šetřete.

Nakonec jedno upřesnění a poděkování. V minulém čísle ŽF jsem napsal, že nás na tuto svatováclavskou pouť jede z naší farnosti pět. Byli jsme jenom tři. Já a Radek a Katka Zavičáková. Dvě paní a jeden pán byli z kelečské farnosti. Radkovi a Katce děkuji za to, že na pouti reprezentovali naši farnost. Díky nim jsem nepřeslechl pozvání otce arcibiskupa a Řím jsem si opravdu užil.

o. Pavel

Nová kniha o svaté Terezii

Napsal ji kněz, salesián, spisovatel Zdeněk Jančařík a jmenuje se **RŮŽE Z LISIEUX – Proměna sv. Terezičky**. Jako každá kniha o sv. Terezii je přínosná. Zdeněk je znalcem jejího díla i života. Dokáže zajímavě srovnávat sv. Terezii s jejími současníky, např. se spisovatelem Franzem Kafkou. Připojuje i své životní zkušenosti a vzpomínky. Zajímavý je výčet nejrůznějších druhů růží a k nim připojené verše Miloše Doležala o svaté Tereze. Knihu si můžete zakoupit v prodejně Hosana.

o. Pavel

Radost z hudby

Radost z hudby jsme zažili na dalším koncertě našeho festivalu Podzimní varhany. Přijel mezi nás houslový virtuos Václav Hudeček a na varhany hrál Pepík Kratochvíl, a tak není divu, že kostel byl opravdu plný. Václava Hudečka jsem už jako chlapec viděl v televizi v době, kdy byl považován za nejlepšího houslistu v tehdejší Československu. Je úžasné, že ve svém věku (72) má stále více než 100 koncertů za rok. S Václavem Hudečkem přijela i jeho manželka Eva, která je známou herečkou.

Nakonec chci poděkovat Pepíkovi Kratochvílovi za to, že se snaží zvát ty nejlepší interprety pro to, aby měl festival tu nejlepší úroveň. Děkuji také ZUŠ Alfreda Radoka, našemu městu a všem sponzorům festivalu.

Věřím, že i poslední koncert letošního festivalu v našem kostele bude skvělý. Uslyšíme a díky promítacímu plátnu i uvidíme vynikajícího německého varhaníka Lukase Eulera.

o. Pavel

Podzimní kvas a zrání s knihou

Milí farníci, s knihou od kanadského kněze, faráře Jamese Mallona *Proměna farnosti* můžeme s pomocí Boží sklídit mnoho kvalitního ovoce. Hned v úvodu mého krátkého zamyšlení nelze nepřipomenout onu stěžejní výzvu, která sv. Augustinovi od základu změnila život: Vezmi a čti, vezmi a čti! Světcovu zkušenost, nadčasovou výzvu, lze aplikovat i na naši chystanou snahu. O co se tedy jedná?

V pátek 25. října v 18:00 hod. po večerní mši svaté proběhne na faře první setkání nad otevřenou knihou s podtitulem *Z udřovacího režimu k misijnímu zápalu*. Co lze od setkání očekávat? Knihu nemusíme mít přečtenou. Společně se můžeme zamyslet nad tím, co je podstatné, nadějně, nosné, inspirující a osvěžující jak pro náš osobní duchovní život, tak pro spolupráci celé farnosti. Církev se uskutečňuje ve farnosti, a proto zariskujeme a společně vstupme do tvůrčího napětí mezi institucí a charismatem. Staňme se učedníky a pokusme se spoluvytvářet církev přítomnou, sloužící, misijní, zdravou a otevřenou. Církev, která čerpá z pokladnice víry, živé tradice a má být svým ustrojením domem ze skla, slovy sv. Jana Pavla II.

Náš společný duchovní ponor tedy může prokvasit náš společný sdílený prostor. Žádná křeč, ale touha po vypracované hluboké naději a víře!

Již několik let mou myslí prostupuje citát Simone Weilové, kterým lze zakončit mé pozvání: „Ne to, co je křesťanské, je pravdivé, nýbrž to, co je pravdivé, je křesťanské.“

Petr Vrána

Pastorační vize – pastorační plán – pastore

Myslím si, že není ve farnosti člověk, který by se alespoň jedenkrát v posledním roce nesetkal s některým z těchto pojmů. I mě osobně a nejen proto, že jsem členem pastorační rady (PR), dovedly tyto pojmy k tomu, abych se s vámi podělil o svou zkušenost s výzvou o. Pavla, abychom si přečetli knihu *Proměna farnosti*. Jsem rád, že jako člen PR jsem to měl skoro povinně, protože když jsem uviděl tu knihu, tak jsem skoro ztratil víru, že to dokážu přečíst, neboť v posledních 20 letech jsem nic o tolika stranách najednou nepřečetl. Knihu jsem si vzal na týdenní dovolenou, abych uklidnil svoje svědomí, že si to alespoň prolístuji a přečtu si některé důležité části. K mému překvapení jsem začal číst, a nakonec jsem knihu přečetl celou během tří dnů, takže jsem si dovolenou užil i jinak. To, o čem Mallon píše, se totiž velmi podobá tomu, co mohu víc než 25 let prožívat ve svém společenství ve Valašském Meziříčí. Což je dost dlouhá doba na to, abych viděl, zda to byl promarněný čas, nebo čas, za který děkuji Bohu, že mi ho dopřál zakusit. Celý tento čas jsme prožívali postupně s celou rodinou na Neokatechumenátní cestě (NC). Podle oficiálních dokumentů církve je to itinerář katolické formace (pastore) platný pro současnou společnost, a vlastně není zas tak nový, protože už v prvotní církvi probíhalo uvedení do víry skrze neokatechumenát. Ale nechci tady psát o tom, co je kde v jakých dokumentech napsané, ale spíše se chci podělit o to, zda to funguje nebo ne. Tady se musím vrátit na úplný začátek, kdy jsem ještě studoval a plánoval se svou budoucí ženou společný život. Studovali jsme v Brně, kde

jsme mohli zakusit bohatý náboženský život, být součástí nějaké skupiny nebo společenství. Bylo to tak silné, že když jsme se po skončení školy vrátili do Valašského Meziříčí, kde jsme po letech studií neměli takové zázemí, začali jsme uvažovali o tom, že bychom zůstali v Brně. Nakonec se nám podařilo s dalšími vrstevníky dát dohromady nějaké společenství, které nám pomáhalo v začátcích manželského života. Jak šel život a děti přibývalo, přibývalo i starostí a pohledy bratří se ve společenství začaly různit, tak nakonec po několika letech jsme společenství rodin ukončili, a kdo chtěl, tak se zapojil do různých jiných skupin. My jsme se s manželkou po mém krátkém vzdoru nakonec rozhodli začít NC. Tehdy jsme čekali páté dítě a úplně jsme nevěděli, jak to všechno budeme zvládat a dělat. Tady se opřu o jedno slovo, které považuje za důležité i o. Mallon, a tím je *Kerygma* (Slovo, které dává život). Tak jsem ho tehdy na vstupních katechezích snad poprvé zakusil tak silně, že jsem se rozhodl vydat za tímto Slovem. To slovo mi říkalo tehdy jediné, já ti dám to, po čem tvoje srdce touží. A po čem toužilo moje srdce? Po tom, aby se manželka vrátila po porodu zdravá domů, aby to naše okolí přijalo atd. Protože jsem tehdy byl jako otec rodiny na pokraji sil, kdy jsem viděl, že vlastními silami ani rozumem to nejsem schopen zajistit sám, vychovávat děti, uvádět je do víry nebo nějakého vztahu s Bohem, když jsem viděl svoji neschopnost a ani jsem nevěděl, zda dokáži uživit takovou rodinu. Bůh však věděl, že tam, kde končím já, On může teprve začít. A začal ve velkém. Vzniklo nové společenství o cca 80 bratřích a sestrách, nás zvolili za zodpovědné a měli jsme jedinou starost: zajistit, kde se budeme scházet na přípravy na bohoslužby – ať už slova nebo eucharistii. Dodnes nevím, jak jsme to přežili nebo spíše zvládli, ale byl to krásný čas, kdy jsme zakoušeli, že Bůh existuje a je věrný. Pak přišly na svět další děti, o kterých jsme nikdy neuvažovali. Církev nás skrze NC naučila předávat víru dětem skrze tzv. Ranní chvály, které jsme jako rodina začali slavit v neděli dopoledne, s možností vést s dětmi rozhovor o víře, Bohu i o životě ve škole atp. Protože slavila celá rodina, i ty děti, které ještě do školy nechodily, tak už začaly pomalu od těch starších poslouchat, co říkají, co prožívají a tak, aniž bychom my to nějak plánovali, nám Bůh skrze tyto pravidelné Ranní chvály pomohl přivádět děti k Bohu, víře a utvářet jiný pohled na Boha, než který jsme dostali my rodiče. Pak přišel čas osamostatňování dětí, věk 12 – 14 let, puberta. Za velkou milost jsme považovali to, že děti mohli začít svou cestu ve svém novém společenství NC, kde mohli již sami začít prožívat podobnou zkušenost, jakou jsme my sami zažili, a také, že jsme mohli ve věku, kdy se mladí s rodiči o ničem moc nebaví, s nimi mluvit alespoň o tom, co je podle mě to nejdůležitější pro život, a to je zkušenost s vírou a posloucháním Božího slova. Pak přišlo Postcresima, které mohou zakusit alespoň naše mladší děti. Ač se to nemusí zdát, tak každá taková možnost pro dnešní mladé může být tím, co jim pomůže překonat tyto tzv. blbé roky a pak vstoupit do života, který nebude tolik poznamenán zkušenostmi tohoto světa, jako jsou závislosti na drogách, alkoholu, pornografii, sociálních sítích atp. Bylo by možné psát mnoho o dobrech, kterých jsme svědky, ale to, proč to píši, je, že jsem Bohdanovi jako zodpovědnému za pastorační radu přislíbil napsat něco do ŽF a také pokusit se povzbudit vás ostatní, kterým není rodina farnosti lhostejná, abyste se podělili o svou jakoukoliv pastorační zkušenost, která by se mohla využít pro budoucí pastore ve farnosti. Aby naše snažení naší pastorační rady neskončilo vymyšlením a realizací akcí našeho rozumu, ale abychom mohli podpořit to, co už Duch Svatý ve farnosti koná možná po mnoho let. Své zkušenosti, postřehy nebo zpracované podklady, o kterých již

Bohdan psal v ŽF před prázdninami, můžete zaslat na e-mail: bohdan.mikusek@seznam.cz.

Hynek Vančura

Postcresima

Proběhlo biřmování, skončil slavnostní oběd, hosté se rozešli, a co dál? Odpověď na tuto otázku jsme se pokusili dát mladým, kteří letos přijali svátost biřmování. Sešli jsme se nejdříve společně i s rodiči, představili jsme rodičům, čím je naplněn tento čas po biřmování, který můžete trvat pět let. Letos před prázdninami jsme právě ukončili první a nejstarší ročník, který začal před 5 lety. K našemu velkému překvapení se na druhém setkání, které patřilo jen mladým, přihlásilo celkem 24 z nich, kteří chtějí udělat tuto zkušenost. Vznikly tedy 3 nové skupinky s kmotry po 7-8 mladých. Někteří, kteří byli nemocní, se ještě přihlásili dodatečně. Jsme moc rádi, že těchto 5 let nám ukázalo, že mladí lidé jsou ochotni naslouchat, přemýšlet i o věcech, jako je církev, život, můj vztah k Bohu i k bližnímu a dalším tématech, a hlavně sdílet také svůj názor. Děkujeme také rodičům, že jsou ochotni podpořit své mladé a dát jim možnost prožívat tento důležitý čas v rámci Církve.

Hynek Vančura

Medžugorje získalo papežův souhlas

Dokument Dikasterie pro nauku víry schválený papežem Františkem se nevyjadřuje k nadpřirozenosti, ale uznává bohaté duchovní plody spojené s farností – Svatyní Královny míru a poskytuje pozitivní stanovisko poselství i s některými objasněními.

Vatican News

„Nastal čas, aby se uzavřel dlouhý a složitý proces ohledně duchovních událostí v Medžugorje. Byl to čas, ve kterém přicházely postupně rozdílné názory biskupů, teologů, komisí a analytiků“. Toto jsou úvodní slova dokumentu s názvem „Královna míru“, který je zprávou o duchovní zkušenosti spojené s Medžugorjem, kterou podepsali kardinál Víctor Manuel Fernández, prefekt Dikasterie pro nauku víry a Mons. Armando Matteo, sekretář pro doktrinní sekci. Text, schválený papežem Františkem 28. srpna, uznává hodnotu duchovních plodů spojených s Medžugorskou zkušeností a opravňuje věřící, aby se k ní hlásili – v souladu

s novými normami pro rozlišování těchto jevů –, protože „se vyskytlo mnoho pozitivních plodů a mezi Božím lidem se nerozšířily žádné negativní nebo rizikové důsledky“.

„Ačkoli to neznámá vyhlášení nadpřirozeného charakteru“ a s připomenutím, že nikdo není povinen v to věřit, „nihil obstat“ (bez námitek, pozn. překl.), který byl vydán mostarsko-duvinským biskupem po dohodě se Svatým stolcem naznačuje, že věřící „mohou prostřednictvím tohoto duchovního hnutí získat pozitivní podnět pro svůj křesťanský život a povoluje veřejnou úctu“. Ve zprávě se také upřesňuje, že „pozitivní hodnocení většiny Medžugorských poselství jako poučných textů neznámá vyhlášení, že mají přímý nadpřirozený původ“. A přestože – jak známo – existují různé názory „na pravost některých skutečností nebo na některé aspekty této duchovní zkušenosti, církevní autority míst, kde je přítomna, se vyzývají, aby ocenily pastorační hodnotu a také podporovaly šíření této duchovní nabídky“.

Jindra Vrána

Zdroj: www.vaticannews.va

Arcidiecézní pouť do Říma

Už delší dobu jsme měli s manželkou společné přání navštívit Řím. Když jsme před prázdninami uviděli pozvánku našeho nového arcibiskupa Josefa Nuzíka na svatováclavskou arcidiecézní pouť do Říma, tak jsme to viděli jako příležitost k naplnění našeho přání a přihlásili jsme se na autobusovou verzi této poutě. Tak trochu jsme počítali s tím, že třeba z naší farnosti pojede větší skupinka lidí. Bohužel z naší farnosti se kromě o. Pavla nikdo další nepřihlásil a asi měsíc před odjezdem nám bylo sděleno, že autobus, který měl vézt poutníky z našeho směru, se nepodařilo naplnit, a proto nebude vypraven. Stáli jsme před rozhodnutím, buď nikam nejít, nebo si připlatit za dražší letenkou verzi poutě, kde bylo ještě několik volných míst. Rozhodli jsme se pro cestu letadlem a dnes toho nelitujeme. V rámci poutě jsme se mohli zúčastnit pravidelné audience se Svatým otcem na svatopetrském náměstí, navštívili jsme všechny hlavní římské baziliky a mnoho dalších kostelů a míst spojených s křesťanstvím i předkřesťanskou historií. Jeden večer byl v programu koncert olomouckého pěveckého sboru Olio v nádherné bazilice Santa Maria Maggiore. Naše skupina měla skvělého průvodce, kněze ze Slovenska, od kterého jsme se kromě historického výkladu dozvěděli i spoustu dalších zajímavostí, a také nás zavedl na některá méně známá místa. Na této pouti jsme ocenili to, že kromě prohlídky a výkladu na různých místech zde byl prostor i na soukromou modlitbu. Každý den jsme slavili spolu s ostatními skupinami českých poutníků (celkem asi 170 lidí) mši svatou slouženou otcem arcibiskupem v různých římských kostelích. Vrcholem byla svatováclavská mše svatá v hlavní římské bazilice sv. Petra. Při této mši svaté jsme prosili také za celou naši farnost, naše kněze a jáhny, všechna společenství, církevní školu i školku a všechny, kteří nedávno přijali svátost biřmování. Děkujeme Bohu za tento požehnaný čas. V Římě jsou na každém kroku cítit přípravy na Jubilejní rok 2025, kdy budou otevřeny svaté brány a papež zve poutníky z celého světa, aby si projitím těchto „dveří“ vyprosili zvláštní Boží milosti. („Já jsem dveře, kdo vejde skrze mne, bude spasen.“ [Jan 10,9]) Vypravte se příští rok do Říma!

Radek Zavičák

Svědectví o duchovním povolání

Jáhnové Ludvík a František

Sestry a bratři,

pod touto rubrikou byly v nedávné minulosti uveřejněny příspěvky od duchovních

osob, svědectví o jejich cestě – ke kněžskému či řeholnímu zasvěcení. Nebude snad od věci, když si připomeneme také další postavy, které jsou spjaty s naší farností a působením v ní, ale které již zde nemohou vydat svědectví osobním vyznáním.

Na úvod si dovolím jednu menší okliku uvozující dobu, kterou mají v paměti již jen dříve narození. V říjnu 1958, jen pouhý rok od mého narození, byl zvolen v Římě papežem Angelo G. Roncalli, jehož celý svět zná jako svatého papeže Jana XXIII. Tento muž, ač ve vysokém věku a chatrného zdraví, osvícen Duchem svatým, svolává celocírkevní sněm, který vstoupil do dějin jako II. vatikánský koncil. Zahájen byl (opět v říjnu) r. 1962 a ukončen v r. 1965 již za pontifikátu papeže Pavla VI. Traduje se, že Jan XXIII. jako odpověď na otázku, k čemu bude (další) koncil dobrý, okázale otevřel okno a řekl: „Chci nechat otevřená okna církve, abychom viděli na lidi venku a oni se zase mohli dívat dovnitř“. (K tomu malé vysvětlení: I. vatikánský koncil se konal v letech 1868-1870 a byl z důvodu prusko-francouzské války přerušeno-odročen). Ačkoli si to patrně mnoho lidí neuvědomuje, změny, které přinesl II. vatikánský koncil, sehrály zcela zásadní roli ve formaci a životním vývoji věřících – tehdy i dnes.

To plně dosvědčují životy obou duchovních osob – trvalých jáhnů, kteří již nejsou naživu, mého otce Ludvíka Dřímala a Františka Kubenky. Letos v říjnu uplyne 5 let od úmrtí prvního z nich; Fr. Kubenka zemřel již v únoru 2013. Oba muži byli vychováni v docela odlišných rodinných prostředích: František již ve 3 letech po úmrtí svého otce žije v Bystřici p. Host. u svých tet, mládí mého otce poznamenalo časté stěhování rodiny z důvodu učitelského povolání jeho maminky. A tak s dětskou zkušeností světové války a později i v dalších těžkých letech za komunistického režimu by jejich životy mohly nabrat zcela rozdílný směr. Avšak František Kubenka se z Ostravy, kde pracoval v chemickém závodě, se svou rodinou v r. 1967 přistěhoval do Valašského Meziříčí; taktéž naše rodina přesídlila o něco později z Krhové do stejného panelového sídliště na Zašovské ulici (tehdy ul. Rudé armády!). Tím se životní cesty obou našich rodin sblížily (ač každá původem rodičů z jiných koutů Moravy), protože jsme my děti z obou rodin chodily do stejného kostela a ocitly se pod vlivem kněžských osobností, vítajících radostně novou liturgii v českém jazyce a další změny, které koncil přinesl. Já jsem se svými oběma bratry začal ministrovat ještě v době, kdy se mše sv. sloužila v latině, ale za působení pana faráře Antonína Hefky se už postupně začal uplatňovat vliv koncilu, jeho myšlenek a změn. Někdy v té době začal můj otec Ludvík studovat dálkově teologii (při svém civilním zaměstnání a posléze v naprostém utajení), jenže po vstupu okupačních vojsk Varšavské smlouvy do naší země byl všem nadějně započatým aktivitám laiků v církvi, kněží i řeholníků (zejména na veřejnosti) konec. Velká řada lidí, kteří se cítili být osloveni koncilními myšlenkami, pokračovala ve skrytém působení mimo oficiální a dozorované církevní struktury – a rodiny obou budoucích jáhnů k nim patřily. Tak se můj otec mimo jiné stal členem III. řádu sv. Františka a udržoval v té době zakázané kontakty s duchovními osobami. František Kubenka studoval a intenzivně spolupracoval s ThDr. Josefem Zvěřinou (a jeho okruhem), který neúnavně objížděl skupiny laiků studujících tajně dogmatickou teologii, vyučoval, formoval a doprovázel velké množství lidí toužících po opravdovém

a hlubokém prožívání Boha na vlastní cestě víry. Není tedy ani divu, že hned po pádu komunistického režimu u nás, se Ludvík i František rozhodli nabídnout své síly a schopnosti ve službě církvi a oba postupně (v r. 1990 a 1991) přijali jáhenské svěcení. Jako první trvalí jáhnové v naší farnosti (i když František pak působil především v Rožnově p. R.) byli pro svou službu dobře připraveni – jak dlouholetou formací uprostřed „světa“ a svých rodin, tak i vzděláním u velkých teologických osobností tehdejší doby.

S poděkováním za jejich dlouholetou službu, příklad autentického křesťanského života a přáním, aby jim Bůh dopřál na věčnosti pravého pokoje...

Václav Dřímál

Svědectví o účinku přímlyvné modlitby

Chtěla bych podat svědectví o účinku přímlyvné modlitby. Měla jsem problém, který trval již rok, a nedokázala jsem s ním pohnout.

V květnu byl v našem farním kostele večer chval se Společenstvím On z Valašských Klobouků s možností přímlyvné modlitby. Odhodlala jsem se požádat o modlitbu. Měla jsem problémů víc, tak jsem ani neudala konkrétní věc, za kterou se mají moji přímlyvci modlit, chtěla jsem, ať rozhodne Pán, kde mě uzdraví. Ale vnitřně jsem cítila, že tento problém je opravdu zásadní. Druhého dne po přímlyvné modlitbě bylo po problému! Bohu díky!

Chtěla bych touto cestou také poděkovat Janě a Františkovi, pokud je někdo znáte, protože se mi věnovali v době, kdy ostatní už odcházeli na agapé. Byli možná trochu nesví, že jsem se nesvěřila. Nicméně modlitba měla zásadní účinek.

Přemýšlela jsem o tomto daru. Jak mě Pán na něj připravoval. Nejprve smíření s danou situací, pak odpuštění křivdy, pak i naděje, že změna je možná, i když jsem předtím dlouho žádnou naději nevnímala. A nakonec také touha po přímlyvné modlitbě, opuštění hrdého postoje, že všechno zvládnou, vyřeším nebo ustojím, ochota zařadit se mezi nemocné. Uvědomuji si, jak nezasloužený je to dar a děkuji Bohu za tu nekonečnou trpělivost, kterou se mnou má!

I. K.

Slovo života na říjen 2024

**„Kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech.“
(Mk 10,43-44)**

Ježíš na cestě do Jeruzaléma připravoval už potřeby své učedníky na dramatickou událost svého umučení a smrti. Avšak ti,

kteří mu byli nejbližší, to nedovedli pochopit.

Mezi samotnými apoštoly dokonce vypukl konflikt – Jakub a Jan žádali, aby mohli zaujmout čestná místa „v jeho slávě“, ostatních deset se rozhořčilo, začali si stěžovat a skupina se rozdělila. Tehdy Ježíš všechny trpělivě svolal k sobě a znovu jim odhalil šokující novinku svého poselství:

„Kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech.“

V této větě z Markova evangelia se obraz služebníka-otroka stupňuje. Ježíš nás vede od postoje prosté disponibility v rámci úzké a bezpečné skupiny k naprosté vydanosti všem bez výjimky.

Je to zcela odlišný a protichůdný návrh ve srovnání s lidským pojetím autority a vlády, který patrně fascinoval samotné apoštoly a nakazil i nás.

Může toto být tajemství křesťanské lásky?

„Jedno slovo evangelia není námi křesťany příliš zdůrazňováno: sloužit. Zdá se nám staromódní, nehodné důstojnosti člověka, který dává a který přijímá. A přece je v něm evangelium celé, protože je to láska. A milovat znamená sloužit. Ježíš nepřišel poroučet, ale sloužit. (...) Sloužit, sloužit si navzájem je křesťanství, a kdo ho jednoduše uskutečňuje – a to může dělat každý – ten udělal všechno. A není to ‚všechno‘, které zůstane samo, ale protože je živým křesťanstvím, stane se velkým požárem.“²

„Kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech.“

Setkání s Ježíšem v jeho slově nám otevírá oči, jak se to stalo slepému Bartimaiovi v následujících verších.³ Osvobozuje nás od omezenosti našich představ, nutí nás přemýšlet o horizontech samotného Boha, o jeho plánu „nových nebes a nové země“⁴.

On, Pán, který umývá nohy⁵, svým příkladem popírá strnulost služebných rolí, které naše občanská a někdy i náboženská společenství často vyhrazují sociálně slabším lidem.

Křesťanská služba tedy znamená napodobovat Ježíšův příklad, učit se od něj novému stylu společenského chování – plně se stát bližním každého člověka, ať už se nachází v jakémkoli lidském, sociálním či kulturním postavení.

Jak doporučuje Giovanni Anziani, metodistický pastor valdenské církve: „(...) Když vložíme svou důvěru a naději v Pána, který je služebníkem mnohých, Boží slovo nás žádá, abychom v našem světě a uprostřed všech jeho rozporů jednali jako šířitelé míru a spravedlnosti, jako stavitelé mostů smíření mezi národy.“⁶

Takto žil Iginio Giordani, spisovatel, novinář, politik a otec rodiny, v době poznamenané diktaturou. Svou zkušenost vyjádřil těmito slovy: „Politika je v tom nejdůstojnějším křesťanském smyslu služebníci a nesmí se stát pánem – nesmí se stát ani zneužitím, ani nadvládou, ani dogmatem. V tom spočívá její funkce a důstojnost: být službou lidem, láskou k bližním v praxi – prvořadou formou lásky k vlasti.“⁷

Svědectvím svého života Ježíš navrhuje vědomou a svobodnou volbu: nežít už uzavřeni do sebe a svých zájmů, ale „žít bližního“ s tím, co cítí, nést jeho břemena a sdílet jeho radosti.

Všichni máme menší či větší odpovědnost a autoritu: v politické a společenské oblasti, ale také v rodině, ve škole, ve společenství věřících. Využijme svých „čestných míst“ k tomu, abychom se dali do služeb společného dobra a budovali spravedlivé a solidární lidské vztahy.

Letizia Magri a tým Slova života

² Srov. Lk 11,28.

³ Srov. Lk 8,21.

⁴ Srov. Lk 8,15.

⁵ Ch. Lubichová, Slovo života na září 2006, taktéž v Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 790.

⁶ Bilancio di Comunione 2022. Movimento dei Focolari, str. 67.

ZŠ Salvátor

Školní rok pádí kupředu, téměř dva měsíce školní práce máme za sebou a na děti čekají první školní prázdniny po státním svátku 28. 10. Ve třídách se pilně pracuje, žáci se taky účastní různých mimoškolních aktivit. Děti ze školní družiny a klubu např. navštívily akce města: Den s Besipem a Medový den, které byly přeloženy na konec září z důvodu nepříznivého počasí v polovině měsíce. Mnozí žáci navštívili s rodiči Světlo Valmez, oblíbenou akci ve městě. Nakonec se nám podařilo uskutečnit odloženou školní pouť ke Dni církevních škol... Drakiádu musíme kvůli nestálému počasí zorganizovat zase jen v rámci tříd, protože jakýkoli den jsme si pro společné pouštění draků naplánovali, museli jsme zrušit kvůli počasí... Naší škole se naštěstí vyhnuly povodně, ale s obavami jsme s ostatními obyvateli města sledovali, jak hrozná a děsivá může někdy řeka Bečva být... V polovině měsíce jsme se setkali s rodiči na plenární schůzi a následných třídních schůzkách. Při té příležitosti byla zvolena školská rada za zástupce rodičů pro následující období. Celá nová školská rada se potom 8. října sešla na prvním jednání. Přehled akcí, které jsme za poslední měsíc uskutečnili:

Beseda pro žáky VII. a VIII. třídy

Dne 18. září navštívil žáky 7. a 8. ročníku strážník Městské policie ve Valašském Meziříčí Pavel Kachtík s besedou nazvanou Trestněprávní odpovědnost. Žáci při ní zhlédli výukový film o nebezpečích, která na ně v tomto věku číhají. Mezi ně patří kouření, drogy, alkohol, ale i jiné „lákavé“ nabídky, které často skončí nedobře nebo tragicky. Naše teenagery zaujalo propojení teorie a praxe. Někteří položili otázky ohledně možných přešlapů nebo trestných činů. Zároveň se dozvěděli, jaká je výše pokuty, kdo má z takového skutku nemalé starosti a co se pak odehrává v soudní síni. Panu strážníkovi tímto děkujeme a těšíme se i na další preventivní programy Městské policie v naší škole.

Ludmila Černochová

Návštěva knihovny – 6. ročník

Ve čtvrtek 19. 9. jsme šli do knihovny na přednášku o knížkách se zaměřením na detektivky a strašidelné příběhy. Nejdříve jsme si povídali o detektivkách. Paní knihovnice přečetla hádanku, která se objevila v knize Sherlock Holmes. Museli jsme ji rozluštit. Bylo to zajímavé. Poté jsme přešli k hororům. Také jsme si o nich chvíli povídali. Paní knihovnice vybrala knížku a vyprávěla nám z ní jeden příběh. Byl o učitelce a o zlobivé třídě. Příběh končil smrtí učitelky – kousl ji jedovatý had. Když četla, třikrát se odmlčela. My jsme měli prostor napsat pár vět, jak si myslíme, že to dál pokračuje. Po skončení programu jsme si mohli v knihovně vypůjčit knížku. Bylo to opravdu super dopoledne.

Anežka Vrtalová, 6. ročník

¹ Ch. Lubichová, Parole di Vita, Introduzione, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 9.

Školní klub na dopravním hřišti

V pátek 20. 9. jsme se školním klubem vydali na oblíbené dopravní hřiště. Hned po obědě si děti nachystaly batůžky a přilby, bez kterých by nemohly jezdit. Na dopravním hřišti už nás čekal pan správce, který nám zapůjčil motokáry, kola i koloběžky. Na začátku jsme si řekli pravidla silničního provozu a děti si je mohly vyzkoušet v praxi. Některým se to dařilo více, některým méně, ale měli jsme zde i borce, kteří se rozhodli, že budou dělat policisty. Kontrolovali, zda všichni dodržují pravidla, jako např. dej přednost v jízdě, zastavení na stopce, semafore, bezpečná vzdálenost, přechod pro chodce a podobně. Bylo to velmi příjemné, slunečné odpoledne plné zábavy, při které se děti něčemu novému naučily. Akce se vydařila a děti se už těší na další společné zážitky.

Eva Greňová, Kateřina Kubjátová

Biřmování

Na přijetí svátosti biřmování se žáci 9. ročníku a někteří z 8. ročníku spolu s dalšími z naší farnosti připravovali pod vedením P. Pavla Stefana a P. Slavomíra Ordoše. V sobotu 21. září přijel mezi nás otec arcibiskup Josef Nuzík, aby jim tuto svátost udělil. Byla to velká slavnost.

Ludmila Černochová

Fotbalový turnaj přátelství

Ve středu 25. 9. 2024 jsme se na pozvání ZŠ Šafaříkova zúčastnili fotbalového turnaje na stadionu ve Valašském Meziříčí. Hrál se na dvě skupiny po třech družstvech, vždy postupovaly dva týmy. Naši kluci po špatném výkonu v obou zápasech ve skupině nepostoupili a sehráli zápas o 5. – 6. místo, který po zlepšení prohráli až v prodloužení na pokutové kopy. Výkon jsme nepodali dobrý, ale vše se dá určitě vylepšit a zapracovat na fyzice a fotbalových dovednostech. Turnaj to byl celkově hezký, dobře zorganizovaný a počasí přálo. Určitě se zúčastníme i příští rok.

Martin Holíš

Školní družina – Den s Besipem a Medový den

Naše školní družina se zúčastnila akce Den s Besipem, který se konal na nádvoří zámku Žerotínů. Děti během odpoledne procházely jednotlivá stanoviště a formou her plnily různé úkoly. Procvičovaly tak znalosti základních dopravních značek i pravidla bezpečného chování v běžném provozu na silnicích a cyklostezkách. V pestré skladbě připravených aktivit si děti vyzkoušely ožívování na připraveném modelu či naložení zraněné osoby na nosítko. Také se seznámily s prací policie, vyzkoušely si např. neprůstřelnou vestu, a dokonce se mohly usadit do policejního auta s blikajícím majákem. Hravé aktivity jako puzzle, pexeso a hledání rozdílů s dopravní tematikou děti plnily s nadšením. Smyslem a cílem celé akce bylo rozvíjet znalosti a dovednosti dětí a zlepšit u nich vnímání rizik možného ohrožení zdraví.

Koncem září jsme s dětmi školní družiny navštívili akci Medový den, který se konal na nádvoří zámku Žerotínů. Naše cestičky směřovaly od stánku ke stánku, kde děti mohly ochutnat různé druhy medů. Také si vyslechly zajímavé informace ze života včelek, kdy každá z nich má v úle svou úlohu i to, proč jsou vlastně včelky tak důležité. Děti chvíli poseděly u tvořivé činnosti a fixy si vybarvovaly vybraný sádrový odlitek. A kdo chtěl, mohl si kromě vybarveného obrázku odnést balonek, pexeso či hezký obrázek. K poslechu nám hrála cimbálová muzika, která dotvářela příjemnou atmosféru „Medového dne“.

Lenka Karolová

Školní klub na Medovém dnu

Také Klubíci vyrazili na Medový den. Setkali se zde mimo jiné s kamarády z naší školní družiny. Paní vychovatelka v příspěvku velmi hezky popsala atmosféru celého dne. Nás nejvíce zaujala ochutnávka medů. Od tvořivé činnosti jsme byli vyhnáni deštěm, takže jsme své „včeli“ odlitky dokončovali zase v klubu ve škole. A dobrá věc se podařila a těšíme se na další medový či jiný den.

Klubíci a Anna Hříbková

První akce turistického kroužku

V sobotu 28. září na slavnost svatého Václava se předem přihlášení žáci z turistického kroužku vydali na první výpravu v tomto školním roce. Cílem byla návštěva města Olomouc. Všichni si museli ráno přivstat, protože sraz na vlakovém nádraží byl již v 6:50. S malým zpožděním vlak dorazil po osmé hodině do Olomouce. První kroky vedly ke Klášternímu Hradisku kolem pravoslavného kostela sv. Gorazda. Pan učitel Krupa řekl základní informace o historii a současnosti Hradiska. Potom se výprava přesunula parkem pod starými hradbami města do katedrály sv. Václava, kde byla v 10:00 mše svatá. Sloužil ji biskup Antonín Basler. Po mši svaté děti v blízkosti katedrály posvačily a poté se přesunuly na Horní náměstí, kde právě ve 12:00 viděly a slyšely Olomoucký orloj (unikátní heliocentrický orloj ztvárněný v duchu socialistického realismu). Odpoledne pokračovala prohlídka památek návštěvou kostela sv. Mořice, kde všichni vystoupali na věž a z výšky mohli pozorovat celé město. Uvnitř kostela potom vyslechli výklad o kostele a známých varhanách. Další kroky vedly na Dolní náměstí a potom dolů do parku, kde si děti zahrály. Zpáteční cestu k nádraží jsme směřovali kolem kostela sv. Michala a kaple sv. Jana Sarkandra až ke kostelu Panny Marie Sněžné a odtud znovu kolem katedrály. Počasí bylo chladnější, ale nepršelo, a tak si všichni netradiční turistiku užili.

Klaudie Pružincová, Jiří Krupa

Přespolní běh

V úterý 1. října jsme se zúčastnili okresního kola v přespolním běhu základních a středních škol, který se konal na stadionu ve Valašském Meziříčí. Naši školu reprezentovalo patnáct odvažných běžců z II. stupně. Nejlepší výkon podali Matouš Juránek a Damián Vrána na osmém a patnáctém místě v konkurenci šedesáti závodníků. Z děvčat běžela nejlépe Veronika Bačová. Ostatní také neběželi špatně a určitě byli rádi za porovnání se žáky jiných škol. Družstvo hochů skončilo na 6. místě, kdy do krajského kola postupovala první dvě družstva. Doufám, že tímto závodem běhání neskončilo a všichni se mu budou rádi věnovat ve volném čase i v hodinách tělocviku. Žákům se snažím v tomto jít příkladem a např. ve středu 2. 10. jsem také závodil 😊.

Martin Holíš

IV. třída na dopravním hřišti

Naši čtvrtáci absolvovali 1. 10. již podruhé výuku na dopravním hřišti. Naučili se řešit situace na křižovatkách a při samotné jízdě na kolech a motokárách upevnili znalosti o dopravních značkách. Jízdy si užili dost, protože jezdili déle než obvykle, což jim bylo při první návštěvě hřiště přislíbeno jako náhrada za čas, který museli strávit v učebně, protože je minule déšť z hřiště předčasně vyhnal. Vesměs děti jezdily podle pravidel a ohleduplně k ostatním. Za to si zaslouží pochvalu. Příští výuka na dopravním hřišti bude až na jaře.

Hana Havranová

Beseda pro žáky z IX. třídy před volbou povolání

Dne 3. října zavítala mezi žáky 9. ročníku s besedou na téma, jak správně volit školu, která je bude vzdělávat po absolvování základní školy, PhDr. Zdeňka Janušová z Úřadu práce ve Vsetíně. Chlapci i děvčata se dozvěděli kritéria, podle kterých si mají vybírat, přednášející popsala širokou škálu možností, doložila zkušenostmi nebo nabídla kreslené kartičky s obrázky nejrůznějších povolání. Naše deváťáky nyní čeká podzimní série navazujících aktivit v rámci výběru středních škol.

Ludmila Černochová

Není houba jako houba

Ve čtvrtek 3. října jsme se s žáky V. třídy zúčastnili programu o houbách, který pro nás připravili v muzeu zámku Kinských. Program byl spojený s krásnou výstavou živých hub. Seznámili jsme se s našimi známými i méně obvyklými druhy jedlých, nejedlých i jedovatých hub, jejich životním cyklem, stavbou těla a významem. To vše zábavnou formou doplněnou o řadu inter-

aktivních prvků. Dětem se výstava moc líbila a rozšířila jejich znalosti z této málo probádané skupiny organizmů.

Zuzana Coufalíková a Lenka Potěšilová

Šachový turnaj ve Vsetíně

V sobotu 5. října se sedm žáků z naší školy zúčastnilo turnaje 1. Vasto Tour tentokrát na Vsetíně. Tohoto turnaje se zúčastnilo celkem 75 mladých šachistů. Magdalena Petrovická ze VII. třídy vybojovala mezi děvčaty opět krásné 2. místo. Václav Baričiak (VII. třída) se umístil na 3. místě ve své kategorii. I když další naši mladší šachisté – ve složení Hubert Holec, Petr Dolák, Timotej Folvarčný, Matyáš Kutálek, Karel Pekárek (všichni IV. třída) – neskončili na medailových pozicích, tak všichni získali minimálně jeden bod (za výhru), a to většinou hráli proti starším hráčům.

Jiří Krupa

Testování v VI. třídě

Během měsíce října probíhá v VI. třídě testování, opět ve spolupráci se společností Scio. Žáci plní úkoly za Čj, Ma a OSP (Obecné studijní předpoklady) a hned po skončení časového limitu mohou vědět, jak se jim dařilo, kolik úloh úspěšně vyřešili. Komplexní výsledky i srovnání s jinými školami budou známy až po zpracování na konci měsíce.

Den zvířat

Každoročně si u nás ve škole připomínáme Den zvířat (též Mezinárodní den zvířat), který připadá na 4. 10. Vždy si vybereme nějaké zajímavé téma a žáci sbírají a třídí informace, hledají v mapách, kde které zvíře žije, kreslí obrázky, přinášejí rekvizity, někteří mají i převleky... Letošní téma bylo: Kriticky ohrožené druhy zvířat. Víte třeba, jak vypadá gaviál, co je saola nebo kakapo soví? Nebo jak vypadá a že už možná vyhynula sviňu-

cha kalifornská? Nevíte? Tak naši žáci už ano! V pondělí 7. října v rámci třídnické hodiny žáci ze všech tříd odprezentovali informace o některých kriticky ohrožených zvířatech. Jejich název znali dopředu a pod vedením třídních učitelů se připravovali. Chtěla bych pochválit zejména žáky z I. stupně, a hlavně prvňáčky, kteří informace znali zpaměti, a jejich paní učitelku Petru Mikešovou, která dětem vyrobila plakát nosorožce dvourohého v životní velikosti...

Magda Krupová

Prvňáčky ve Valašském ekocentru – Recyklohraní

V úterý 8. října se naši nejmenší vydali do místního ekocentra na výukový program Brána recyklace. Děti si povídaly s paní Janou o tom, proč je důležité třídit odpad a jak bychom to měli správně dělat. Hravou formou si to také vyzkoušely a na závěr se podívaly na krátký film o škodlivosti plastů pro naši planetu. Počasí nám vyšlo, a tak zbyla i chvilka na procházku okolo rybníka, kde se prvňáčky posilnili na zpáteční cestu do školy 😊

Petra Mikešová

Pouť ke Dni církevních škol

Na Den církevních škol, který si připomínáme 16. září, vždy organizujeme školní pouť. Z různých důvodů, zejména však kvůli velkým deštům od 13. do 16. 9., jsme ji přeložili a uskutečnili až ve středu 9. října. Z kraje týdne se oteplilo, svítilo sluníčko, tak jsme se moc těšili, že to bude super... Pak ale meteorologové předpověď upřesnili a paradoxně právě středa 9. října měla být nejdeštivějším dnem toho týdne... Už jsme ale necouvli. Každý třídní učitel si se svou třídou vybral a domluvil z nabízených způsobů dopravy do Zašové, která po několika letech byla opět

cílem naší pouti. Někdo cestoval autobusem, někdo vlakem, žádné kolapsy jsme v dopravě nezpůsobili. A děti se chovaly hezky. Chválím osmáky a deváťáky s TU (K. Pružincovou a J. Krupou), že navzdory počasí zvládli obě cesty pěšky. K nim se na cestě tam připojili pátáci s paní učitelkou Potěšilovou a asistentkou Zuzkou, na té zpáteční šestáci s panem ředitelem a asistentkou Maruškou. Sedmáci se

na cestě do Zašové starali o druháky v rámci patronátu. Předemši svatou nás přivítal místní farář o. Jiří Polášek, který nám krátce řekl o poutním kostele v Zašové i o pověsti spojené s pramenem ve Stračce. Mši svatou sloužil o. Pavel, náš školní kaplan. V kázání nám připomněl tři důležité ženy: sv. Ludmilu – ve spojitosti s ní dětem poradil, jak se bránit závislosti na mobilních telefonech a prohlížení různých obsahů ze sociálních sítí – místo toho „Zavolej své babičce“. Stejně jako sv. Ludmila – babička sv. Václava, tak i naše babičky jsou moudré ženy, které nám mohou poradit nebo nás povzbudit a podpořit... Druhou ženou je Panna Maria – „ta ze Zašové“. Podle legendy na tenkém provázku přivedla smrtelně raněného rytíře k prameni do Stračky, aby se osvěžil vodou. Zázračně se uzdravil. I nás může jakoby na provázku jemně vést na cestě k Ježíši. Třetí ženou je pak sv. Terezie od Ježíše. Pohádkově nám vyprávěl o „Hradu v nitru“, což je vlastně taky název knihy sv. Terezie. V ní sv. Terezie popisuje fáze modlitby jako vstupování do hradu, v jehož středu bydlí Král světla. Tento hrad je v našem nitru... V přímlovkách se vystřídali žáci od I. po IX. třídu. Zpívali jsme písničky z Koinonie s kytarovým doprovodem pana ředitele. Po mši svaté jsme se vyfotili a posvěčili a potom každá třída dle svých plánů pokračovala v programu. Pouť se nám letos vydařila, i když spadlo pár dešťových kapek. Děkujeme o. Poláškově a taky paní kostelnici, že nám návštěvu kostela v Zašové umožnili.

Magda Krupová

Charita Valašské Meziříčí

POVODNĚ 2024 – pomoc naší Charity

Jsou to skoro tři týdny od chvíle, kdy se naši republikou prohnala velká voda. Od té doby naše Charita pomáhá lidem, které vodní živěl zasáhl.

Přestože v našem regionu naštěstí povodeň nenapáchala až takové škody jako na jiných místech, hned v pondělí jsme rozšířili otevírací dobu Centra sociálně-materiální pomoci, kde si mohli lidé, kterým velká voda způsobila škody, vyzvednout materiální pomoc převážně v podobě čistících prostředků. Jejich zásoby nám z části pomohl doplnit Městský úřad ve Valašském Meziříčí a také nám je poskytla Potravinová banka. Zapůjčili jsme 2 kusy vysoušečů. Fyzickou pomoc s úklidem v našem regionu nikdo nepožadoval, někteří ze zaměstnanců ale pomáhali svým příbuzným dát věci do pořádku.

Připojili jsme se k celorepublikové materiální sbírce, kterou vyhlásila Charita Česká republika. Naše Charita sama zorganizovala materiální sbírku na pomoc lidem, které postihla velká voda, ve všech farnostech našeho děkanátu. Ta byla ukončena v neděli 29. září a díky vaší štědrosti se vybralo přes 4 000 kg potravin a drogerie, které pomohou lidem v nejvíce zasažených oblastech. Moc děkujeme všem, kteří jste sbírku podpořili. Také děkujeme farnostem a místním koordinátorům, kteří nám vše pomohli zorganizovat.

Sbírka není jediným druhem pomoci. Naši zaměstnanci, po dohodě s Dobrovolnickým centrem Charity Ostrava, pomáhali s úklidem v zatopeném Domově Slunovrat, který je v Ostravě – Přívoze. Tým pracovníků z našeho Domu pokojného stáří také opakovaně jezdí pomáhat do České Vsi a Písečné na Jesenicku a další parta charitáků pomáhá lidem v obci Zátor na Bruntálsku. Do těchto oblastí po částech směřuje také materiální pomoc ze sbírky ve farnostech.

Voda opadla, nechala za sebou spoušť, ze které se budou lidé, které zasáhla nejvíce, vzpamatovávat dlouho. Pomoci druhých bude stále potřeba! Naše Charita je připravena pomáhat i nadále.

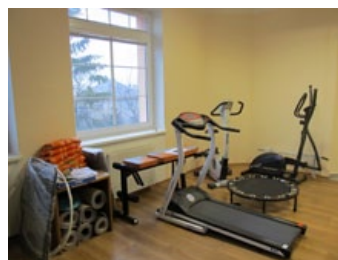
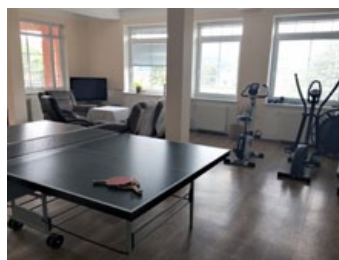
Děkujeme, že jste s námi!

Martina Došková, za tým pro mimořádné události

Jeden den sociálního pracovníka v Sociální rehabilitaci Amika

Jak vypadá typický den sociálního pracovníka v jednotlivých službách naší Charity?

*Dnes vám ho představí **Kristýna Krůpová**, sociální pracovníce Sociální rehabilitace Amika, která se zaměřuje na podporu lidí s duševním onemocněním.*

V Amice je každý den úplně jiný. Jsou dny, kdy mám jednu schůzku s klientem za druhou, a pak jsou dny, které trávím ponořená do administrativních záležitostí. Jsou dny, kdy klient přijde do služby neplánovaně, jelikož se dostal do situace, kterou potřebuje neodkladně řešit, ale jsou také dny, kdy klient zkrátka na schůzku ani nedorazí. Tohle všechno by mohl být „jeden den v Sociální rehabilitaci Amika“.

Můj dnešní pracovní den začíná v 7:30 ráno. Je to čas, kdy obvykle přicházím do práce, usedám za počítač s kávou a procházím si e-maily. Jelikož se dnes chystám za svými dětskými klienty, dodělávám si přípravu, nesystematicky pobíhám po baráku, sbírám věci, které dnes budu potřebovat a snažím se na nic nezapomenout. Práce s dětskými klienty je velmi kreativní a pestrá, ale také časově náročná, a to jak v realizaci, tak právě v přípravě. Dnes se budeme s prvním klientem zaměřovat na zmírnění dopadů sociální izolace a závislosti na moderních technologiích. S druhým dnešním klientem se pak zaměřujeme na podporu schopnosti komunikovat s dospělou osobou. Při práci s dětmi je také vždy potřeba současně pracovat na rozvoji emoční inteligence. Zpět do Amiky se vracím v poledne, tak akorát na oběd. V těchto slunných letních dnech si dáváme oběd s kolegyněmi na terase. Tento čas využíváme také k probírání pracovních záležitostí. Řešíme záležitosti provozního rázu, ale také konkrétní případy klientů, ke kterým si vzájemně poskytujeme zpětnou vazbu.

Když už se pomalu sbíráme zpět, každá ke svým záležitostem, zdraví mě moje klientka, která má zrovna cestu kolem a dává se se mnou do řeči. Jelikož vím, že je klientka teď v těžké životní

situaci a nemá to s kým sdílet, nabídnu jí možnost krátké schůzky. Sdělím jí, kolik mám pro ni času, a pak již dávám prostor klientce a jejím aktuálním potřebám. Během rozhovoru se svěruje a vychází najevo, že její problém je mnohem obsáhlejší. Ošetřuji tedy v první řadě emoce tak, aby se klientce podařilo udržet si duševní stabilitu. Poté již s klientkou plánujeme postupné kroky, které jsou potřeba co nejdříve učinit, aby se její životní situace nezhoršovala.

Blíží se 14. hodina, a proto využívám zbylý volný čas, abych „naházela“ intervence do systému a napsala si do nich v bodech, čemu jsem se dnes s klienty věnovala, abych se k zápisu mohla vrátit v některých z následujících dní.

Poté již odcházím domů, za svou rodinou. Lehce unavená, ale zároveň nabitá energií se těším z dnešního dne.

Kristýna Krůpová, sociální pracovnice SR Amika

Vánoční balíček

Tak se jmenuje projekt, jehož podstatou je přichystání vánočního dárku pro děti na Ukrajině. Vy, vaše rodina, parta přátel, škola nebo třída, pracovní kolektiv, sportovní oddíl připraví je-

den dárek pro konkrétní dítě z dětského domova, z chudší rodiny, pro dítě s postižením nebo trpící z důvodu války na Ukrajině, třeba ztrátou člena rodiny.

Pokud chcete udělat radost, klikněte na www.darek.charitaproukrajinu.cz, kde si můžete „vybrat“ dítě, pro které připravíte vánoční dárek. V seznamu je uvedeno jeho jméno, odkud dítě pochází, věk, výška a velikost bot a také jeho přání. To může být vodítkem pro přípravu balíčku v hodnotě asi 1500 – 3000 Kč. Není to tedy jen anonymní dar, ale konkrétní dárek k Vánocům pro konkrétní dítě, kdy přemýšlíte o jeho přáních a potřebách. Balíček pak zabalíte do vánočního papíru, napíšete, komu má být doručen, a dodáte na Charitu Valašské Meziříčí nejpozději do 15. listopadu 2024. V lednu, kdy se na Ukrajině slaví Vánoce, pak pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc osobně předávají dárky jejich adresátům.

Pro děti, zejména ty, které nežijí se svými rodiči, je balíček symbolickým gestem, že v jiné části světa existují lidé dobré vůle, kteří na ně myslí. Pro řadu dětí a jejich rodiny představuje balíček také výraznou materiální pomoc, díky které mohou ušetřit peníze a koupit tak jídlo nebo uhradit poplatky za energie či nájem. Pro všechny děti je vánoční dárek velkou radostí, kterou mohou sdílet se svými blízkými.

Projekt Vánoční balíček vznikl ve spolupráci Arcidiecézní charity Olomouc, která se více než 20 let věnuje pomoci lidem na Ukrajině, s místními charitami a dětskými domovy.

Blížší informace Vám ráda poskytne koordinátorka projektu Kateřina Kolajová na telefonním čísle 603 649 682, nebo e-mailu: katerina.kolajova@valmez.charita.cz.

Dokument, který natočila televize Noe o tomto projektu, naleznete na jejím **Youtube kanále: Vánoční podarůnok**.

VÁNOČNÍ BALÍČEK

PRO DĚTI NA UKRAJINĚ

KDY?
1. 10. - 15. 11. 2024

JAK NA TO?

1. REZERVUJTE SI DÍTĚ na www.darek.charitaproukrajinu.cz nebo u koordinátora Charity Valašské Meziříčí katerina.kolajova@valmez.charita.cz | tel. 603 549 682
2. PŘIPRAVTE DÁRKY
3. DÁRKY ZABALTE A DORUČTE NA CHARITU Valašské Meziříčí nejpozději do 15. 11. 2024

Podpořit nás můžete i finančně:
č. ú. 4030207/0100
Podrobnější informace na:
www.darek.charitaproukrajinu.cz
nebo na telefonu 739 526 244

Arcidiecézní charita Olomouc

PRAVIDLA

- 📦 pro konkrétní dítě by měl být v hodnotě 1 500 – 3 000 Kč
- 📦 nesmí obsahovat žádné potraviny ani cukrovinky (z celních důvodů)
- 📦 má obsahovat pouze nové věci
- 📦 je zabalen ve vhodném, nejlépe vánočním papíru a do strečové fólie
- 📦 může vážit 3-5 kg
- 📦 je označen jménem a příjmením dítěte a místem, odkud dítě pochází – údaje uvádějte latinkou a/nebo azbukou
- 📦 nalepte na balíček seznam věcí

Znáte životní příběhy své rodiny?

Máte taky doma zpracované podklady o Vašich předcích a nevíte, jakou podobu jim vtisknout? I ty nejmenší střípky z Vaší historie si zaslouží odpovídající prezentaci. Jsem grafička, která měla to štěstí si všechny oblasti rodinné historie včas sbírat a zpracovat, a ráda bych se podělila o svou zkušenost.

V naší rodině jsem věděla o dědečkově sešitu Vzpomínek, který jsem měla zapůjčený to léto, kdy se nám narodila první dcera. Opravdu mě chytl za srdce a dala jsem se do jeho přepisování. Ovdověný dědeček, o kterém

jsem slyšela už jen z vyprávění, rád vzpomínal, a tak toho hodně zapsal. Od seznámení s jeho Julií, přes převrat a třeba měnové reformy. Napsal toho tolik, že jsem se díky tomu i obstojně naučila psát všemi deseti, a o Vánocích hotové dílko Vzpomínek rozdala zbytku rozvětvené rodiny.

Někdy nemáte možnost (s pamětníky i vnučaty) posedět napřímo, ale třeba takhle díky vzpomínkovému zápisu už žádné důležité události nezapadnou.

Těch silných životních příběhů je přece tolik... třeba ten náš dědeček, který svého otce ani nepamatoval: narodil se za Velké války, jak se tenkrát říkávalo. Když měla válka končit a byly mu dva roky, byl ještě jeho otec doma na dovolené – ale ještě se naposledy rozloučili... Neutekl do lesů, jako spousta jiných. Válka do měsíce opravdu skončila, ale tatínek se už nevrátil...

Pokud v rodině takový skvost nemáte, nezapomínejte a povzbudte k jeho napsání své prarodiče!!!

PRO ZÁJEMCE O NASMĚROVÁNÍ NABÍZÍM KRÁTKÝ VÝČET MOŽNOSTÍ:

1. Můžete podle svých představ **sepsat o každém z rodiny vašich předků stručný zápis** na počítači. Návod a body k zápisu nabízím na svém webu **koreny-nasi-rodiny.cz**. Jednoduše, postupně a možná budete sami překvapeni, kolik se vám toho podaří zapsat! Vaše děti totiž toho budou jinak vědět pouze zlomek toho, co víte vy.

2. Pokud nevíte, ze které strany začít, stačí si v knihkupectví nebo na internetu vybrat vám sympatickou publikaci, do které budete jednoduše vepisovat informace a vzpomínky podle předtištěných otázek. Jednodušší to už snad ani nemůže být! V každém knihkupectví nebo e-shopu narazíte na více **vzpomínkových knih**: Např. do knihy *Strom života naší rodiny vepisujete vy* – jakožto ten, kdo má větší množství informací a fotografií.

Anebo koupíte knihu svým prarodičům a **oni zapíší** vše, co si jen vzpomenu (např. *Babičko/dědečku, vyprávěj!*). (Malou nevýhodou takového strádání vzpomínek je jen to, že bude existovat pouze jediný unikát, kterým nemůžete podarovat všechny zájemce z řad příbuzenstva.)

3. Pokud psaní na počítači ani předtištěná vzpomínková kniha nejsou nic pro vás, můžete si pořídit **pěkný kožený sešit** (kůže má opravdu své opodstatnění v podobě trvanlivosti, puncu kvality a je příjemná na dotek). Psaní „zpatra“ je už opravdu náročnější disciplína, ale pokud se k tomu postavíte s **odvahou** (protože strach je největším nepřítelem kreativity a vlastně i psaní), výsledek bude určitě stát za to!

(Opět se tímto skvostem bude moci potěšit jen jedna šťastná rodina.)

4. Chcete-li vámi nashromážděný poklad **vydat ve více exemplářích**, můžete jej určitě **namnožit**. Nabízí se osvědčený, ale pracný způsob **přepisování**. Anebo **kopírováním**, ale tam vyvstává další problém: jak kopie vkusně řadit tak, aby to nepodkopalo vaši velkou práci se sbíráním dat a vzpomínek. Já jakoukoliv snahu vypsát všechny výtvarné a knihvazačské možnosti předem vzdávám. Je jich spousta, ale nejsem si jistá, že by to mělo nějaký význam. Je to totiž už opravdu cesta pro malou skupinu nadšenců a zdatných kutilů.

5. Protože předpokládám, že málokdo je všeuměl a ani časové hledisko není neopomenutelné, nabízím se taky možnost **svěřit vše grafikovi**, který vám s vaší představou pomůže a poradí. Můžete si přát **duplikáty** rukopisů anebo **výběr z textů a fotografií**. Můžete vše chtít do **knižní podoby (kroniky)** anebo **obrazové (příběhy rodin)**.

Šikovný grafik vám pomůže **vypíchnout to podstatné** a vlastně vám udělá službu i tím, že **zvýrazní to nejzajímavější**, protože jakožto nezaujatá strana má od vašeho díla odstup. Realizace vaší představy tak může během několika týdnů dostat profesionální vzhled a zároveň dárkovou podobu.

Když si teď umíte představit všechny možnosti, snad už tušíte, jakou cestu si zvolit a která bude pro vás ta pravá. A teď je to už na vás. **Zkusíte přiblížit vaše kořeny i ostatním členům rodiny?**

Podzim bohatý na sdílení rodinných příběhů přeje

Eliška Chovancová
www.koreny-nasi-rodiny.cz

BESEDA

Kořeny naší rodiny: příběhy & rodokmeny

Eliška Chovancová
z Rožnova pod Radhoštěm

grafická se specializací na rodinnou historii

čtvrtek 31. 10. 2024
9.30 / Valašské Meziříčí, fara

PRAKTICKÉ NÁVODY,
jak dát dohromady informace o předcích

Víte, odkud pocházíme?
Znáte své KORENY?

Poznejte své kořeny
a udělejte tu nenahraditelnou zkušenost!

koreny-nasi-rodiny.cz

Farní kavárna – poděkování

Velmi děkujeme Vám všem, kteří jste navštívili farní kavárnu v neděli 29. září, která se konala v jídelně ZŠ Salvátor. Díky Vám jsme získali téměř 60 000 Kč na výdaje spojené s přípravou na postavení nové budovy pro dětské skupiny na Stříbrné ulici.

*Za Spolek – naše naděje
Eliška Štefková*

SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR
VOX NYMBURGENSIS
DIRIGENT JAN MIKUŠEK

kostel Nanebevzetí Panny Marie, Valašské Meziříčí

* Křest přijali

Valašské Meziříčí

Vít Gold

Sofie Anna Mikušková

+ Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Marie Maráčková *28. 10. 1948 +12. 9. 2024, Vsetínská 779
Olga Fučková *25. 8. 1946 +13. 9. 2024, Švabinského 651
Marie Fojtášková *31. 5. 1930 +24. 9. 2024, Vysoká 37
Eliška Marečková *21. 4. 1950 +28. 9. 2024, Zašovská 731
Marie Štěpančíková *15. 6. 1936 +29. 9. 2024, Vsetínská 34
Vladimír Roubal *8. 6. 1939 +6. 10. 2024, Podlesí 297
Božena Friedlová *22. 7. 1931 +6. 10. 2024, Podlesí 130
Emilia Žlebková *15. 5. 1969 +7. 10. 2024, Králova 1062

3.11.2024, 18:00 | kostel sv. Zdislavy Prostřední Bečva

Pavel Černý – varhany

Jaroslav Pelikán – flétna

Závěrečný koncert mezinárodního varhanního festivalu Podzimní varhany 2024. Vstupné dobrovolné. Koncert je doprovázen projekcí na plátno.

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

jiná částka

Biřmování ve Valašském Meziříčí 21. září 2024 (foto Josef Knápek)

Život farností číslo 8, ročník XXXI

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Evžen Hlavica, grafická úprava a realizace: Evžen Hlavica, Radek Zavičák, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřímlová.

Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 29. neděli v mezidobí, 20. října 2024. Uzávěrka příštího čísla je 14. listopadu 2024.

<http://farnost-valmez.cz/>